

Lærari í sløk 50 ár:

Skúlastovan var í sethúsi

— har menn tosaðu um silda-
veiðu í køkinum og kúgvín
beljaði í kjallaranum.

Í sløk 50 ár hevur Hans Frederik Husgaard virkað sum lærari.

Seinastu mongu árin í Kommunuskúlanum í Havn, har hann nú leggur arbeiðið niður.

Husgaard, sum vit best kenna væl umtókta læraran, varð borin í heim í Syðrugøtu í 1916. Hann gekk í barnaskúlan í Gøtugjógv, fór seinni á háskúlan og tók prógv á Lærarskúlanum í 1938. Eftir seinna heimsbardaga fór hann á Danmarks Højskole for Legemsovelser og Danmarks Lærerhøjskole.

Í 1948 giftist hann við Hjørdis Husgaard og tvey eiga fimm børn.

Husgaard hevur arbeitt sum lærari í so nógv, ár, at hann hevur upplivað at triðja ættarliðið hevur sett seg á skúlabonk hjá honum.

Spyrt tú onkran teirra, sum hevur verið næmingur hjá Husgaard — tað verið seg børn, ungfólk ella tilkomin, so hava tvey bert alt gott at bera honum.

Sjálvur sigur Husgaard, at hann allar dagar hevur verið stórir barna-

vinur. Honum dámdi einki, tá barnatalið fór at minka, men sigur fleiri ferðir í samrøðu við Sosialin, at nú gongur framá, barnatalið veksur nú aftur!

Fyrsti skúladagur

— Eg minnst lítið frá fyrsta skúladegi minum í 1922, bert tað at dreingirnir fóru at berjast í skúlagarðinum. Ein stórir drongur tók skúlatasku mína at nýta sum vápn. Frammanundan hevði eg tó tikið talvu og grifful burtur úr taskuni, men eg gloymdi penalhúsið, og tað brotnaði, sigur Husgaard og brosar.

Husgaard gekk í skúla í Gøtugjógv, hjá Konoy, lærara. Har var bert ein skúlastova og børnini skiftust um at ganga í skúla. Tá var skúlagongdin bert annan hvønn dag.

Husgaard: — Gamli Konoy var einsamallur lærari, men hann var ógvuliga virkin maður og hevði áhuga fyri mongum málum. Hann stovnaði m.a. Fiskimannafelag. Eg minnst eisini, at telefonin var úti á gongini millum

skúlastovuna og íbúðina hjá læraranum. Mangan hoyrdu vit hann tosa harðmæltan í telefonini, og tá hann kom inn aftur í skúlastovuna, var hann mangan so póstur. — Eg hugsar, at hann tá hevur sjabbast við onkran reiðara.

Var Konoy væl fyri, so segði hann okkum søgur, og tað dugdi hann so ómetliga væl. Børnini sótu so pinnastill og lurtu eftir honum.

Myndir vóru eisini í skúlastovuni av Grundtvig, Kingo, Ibsen og øðrum mætum monnum. Eg minnst, at eg ræddist myndirnar í byrjanini.

Í 1923 kom Jacob Simonsen lærari, at hjálpa gamla Konoy. Tá vóru um 90 børn í skúlanum, og vitingu í skúla í tveimum bólkum. Yngru flokkarnir fyrrapart og eldru flokkarnir seinnapart. — Eg gekk í skúla frá klokkan trí seinnapart, til klokkan niggju á kvöldi! Um kveldarnar plagdu vit at dansa í steðginum, tað var so hugaligt vetrarkvöldini.

Foto: Kalmur

Hans Husgaard, lærari: — Eg haldi, at børnini og ungdomur í dag eru minst líka so fitt, sum fyrri sløkum 50 árum síðan. Tey eru opin og duga væl at tosa fyri seg. Tá vit hoyra um betstagerðir, so er bert talan um nokur børn og ung. Hini, sum gera tað tvey verða sett til, hoyrir tú ongantið um.

Husgaard vitjar her 6.a skúlaflokkinn, sum hann hevur havt frá tvey komu í skúlan. Barbara handar Husgaard blómur. Annars er hon abbadóttir gamla læraran.

Høsnagarðurin

Í 1929 var nýggi skúlin liðugur. Herfyri hoyrði eg, at onkur kallaði hann ein gamlan høsnagarð. Tað var eg eitt sindur harmur um, tá eg hugsar um, hvussu stásiligur hesin skúlin var í síni tíð.

Tá stoyptu menn skúlan í frittiðini. Tað kallaðist „pligtarbeiði“ og gav skattalætta til teir, sum arbeiddu.

— Teir bóru tilfarið av vegnum niðan á byggiplássið. Stoypingin fór fram á tann hátt, at tveir mans blandaðu sement í eina tunnu, við tveimum handtøkum, sum teir mólu tunnuna runt við.

Seinni fingur teir eitt kast við tannhjól, og tá var lættari at blanda.

Skúlin kostaði tá 85.000 krónur og var fyrsti veruligi skúli í Føroyum.

Eg hugsar, at tað mundu ganga eini sjei ár, frá tí

